

Joan VENY i Teresa CABRÉ (cur.)

Antoni M. Badia i Margarit: rellevància acadèmica, inquietud científica i servei a la llengua

Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, 2022, p. 17-18

Parlament del president de l'Institut d'Estudis Catalans

Em complau obrir aquests actes del centenari del naixement del doctor Badia i donar pas a unes activitats que a ell estic segur que l'haurien complagut: conferències i presentacions de treballs sobre lingüística.

Sento per Antoni M. Badia i Margarit un doble respecte: com a savi lingüista i com a universitari compromès amb l'*alma mater* i el país. Com a lingüista haig de fer cas dels seus alumnes i col·legues de l'Institut quan en canten les excel·lències (i avui en tindrem també una mostra). Fa molts anys em vaig endinsar en la seva *Gramàtica històrica catalana*, que em vaig esforçar a llegir més per un deure envers la meua llengua que per un coneixement filològic, que no tenia llavors ni tinc ara.

També li tenia un gran respecte com a rector que fou de la Universitat de Barcelona (UB) en una època en què jo formava part del collectiu dels *penenes*, que maldàvem per poder accedir a un sistema de contractació que deixés enrere les oposicions. Badia havia iniciat els treballs per dotar la UB d'uns estatuts democràtics, i havia nomenat vicerectors joves i actius, catedràtics i professors adjunts, que establiren línies directes entre el professorat no numerari i el Rectorat. Per primer cop des de la Universitat Autònoma de Catalunya republicana, la política universitària es plantejava una veritable autonomia universitària, tenia en compte les demandes d'estudiants i professors interins i les proposava a Madrid com a eix bàsic de la política del Rectorat.

No va ser fàcil, i no va ser possible. Badia va recollir, en el llibre *Llabor de futur. Vuit anys al Rectorat de la Universitat de Barcelona*, de 1989, tot el que va passar entre el Rectorat i el Ministeri (entre altres instàncies) aquells anys. Ara que a una altra escala, la nacional, ens estem plantejant també canviar les relacions entre Catalunya i Espanya, el llibre hauria de ser de lectura obligada per als nostres polítics.

Dono per inaugurat l'acte de la commemoració de l'Any Badia a l'Institut d'Estudis Catalans.

JOANDOMÈNEC ROS
President de l'Institut d'Estudis Catalans